

Prikaz odluke suda**Broj predmeta:** 9/11**Sud:** Apelacioni
sud Crne

Gore

Odjeljenje: Krivično odjeljenje**Vrsta predmeta:** KSŽ -

Drugostepeni krivični predmeti iz oblasti organizovanog kriminala, korupcije, terorizma i ratnih zločina

Vrsta odluke: Rješenje**Datum odluke:** 01.06.2011.**Prethodna odluka:** -

Ksž.br.9/11

APELACIONI SUD CRNE GORE, u vijeću sastavljenom od sudija, Milića Mededovića, kao predsjednika vijeća, Zorana Smolovića i Radmile Mijušković, kao članova vijeća, uz sudjelovanje namještenika suda Slobodanke Vojvodić, kao zapisničara, u krivičnom predmetu protiv optuženog B. L., zbog krivičnog djela primanje mita iz čl. 423 st. 1 Krivičnog zakonika (Kz-a) odlučujući po žalbi Vrhovnog državnog tužilaštva CG - Odjeljenja za suzbijanje organizovanog kriminala, korupcije, terorizma i ratnih zločina u Podgorici, izjavljene na presudu Višeg suda u Bijelom Polju Ks.br.10/10 od 06.12.2010. godine, nakon javne sjednice održane dana 01.06.2011. godine, a nakon tajnog vijećanja i glasanja istog dana, donio je

R J E Š E N J E

Uvažava se žalba Vrhovnog državnog tužilaštva - Odjeljenja za suzbijanje organizovanog kriminala, korupcije, terorizma i ratnog zločina u Podgorici i presuda Višeg suda u Bijelom Polju Ks.br.10/10 od 06.12.2010. godine ukida i predmet vraća prvostepenom sudu na ponovno suđenje.

O b r a z l o ž e n j e

Presudom Višeg suda u Bijelom Polju Ks.br.10/10 od 06.12.2010. godine, optuženi B. L., na osnovu čl. 373 tač. 2 Zakonika o krivičnom postupku (Zkp-u) oslobođen je od optužbe kojom je bilo predstavljeno da je izvršio krivično djelo primanje mita iz čl. 423 st. 1 Kz-a, činjenično opisano kao u izreci te presude, jer nije dokazano da je izvršio krivično djelo za koje je optužen.

Istom presudom odlučeno je da troškovi paušala u iznosu od 150 €, kao i nužni izdaci optuženog i nužni izdaci i nagrada njegovog branioca padaju na teret posebnog razdjela budžeta za rad sudova na osnovu čl. 203 st. 1 Zkp-u, s tim što će o iznosu nagrade i troškova odlučiti po pribavljanju podataka o visini.

Protiv te presude žalbu je izjavilo VDT CG - Odjeljenje za suzbijanje organozovanog kriminala, korupcije, terorizma i ratnih zločina zbog; bitne povrede odredaba krivičnog postupka iz

čl. 386. st. 1 tač. 8 Zkp-a i pogrešno utvrđenog činjeničnog stanja iz čl. 388 st. 1 Zkp-a, s predlogom da Apelacioni sud uvaži žalbu i ukine pobijanu presudu i predmet vrati prvostepenom sudu na ponovno suđenje.

VDT CG je u smislu čl. 382 st. 1 Zkp-u dostavilo ovom sudu podnesak Ktž.br. 145/10 od 07.03.2011. godine, s predlogom da se žalba Odjeljenja za suzbijanje organozovanog kriminala, korupcije, terorizma i ratnih zločina Kts.br. 14/09 od 19. 13.12.2010.godine uvaži.

Po razmatranju pobijane presude, žalbe i svih spisa predmeta Višeg suda u Bijelom Polju Ks.br 10/10, pazeći po službenoj dužnosti na povrede zakona iz čl. 398 Zkp-u, Apelacioni sud je utvrdio:

- žalba je osnovana.

U pravu je državni tužilac kada u žalbi ističe da pobijana presuda nema valjanih razloga o odlučnim činjenicama, a da su dati razlozi nejasni i protivrječni čime je učinjena bitna povreda odredaba krivičnog postupka iz čl. 386 st. 1 tač. 8 Zkp-u, koja prvostepenu presudu čini nezakonitom i predstavlja razlog za njeno ukidanje. Isto tako, prvostepeni sud u dovoljnoj mjeri nije ispoštovao odredbu iz čl. 412 Zkp-u, a posebno st. 3 iste odredbe iz koje jasno proizilaze obaveze prvostepenog suda na ponovnom suđenju.

Prije svega, i ranijom presudom Ks.br.6/09 od 20.05.2009.godine prvostepeni sud je optuženog oslobodio od optužbe jer nije dokazano da je izvršio predmetno krivično djelo. Ta presuda je u žalbenom postupku rješenjem ovog suda Ksž.br. 9/10 od 05.05.2010. godine ukinuta i predmet vraćen prvostepenom sudu na ponovno suđenje. Na ponovljenom suđenju, prvostepeni sud je izveo ponovo zaključak da nema dokaza da je optuženi izvršio krivično djelo za koje je optužen. Ovakav zaključak temelji na izmijenjenom iskazu oštećenog A.U. sa glavnog pretresa, kada je naveo da mu optuženi kritične prilike nije tražio novac, a da je on to tako izjavio pred istražnim sudijom jer je bio revoltiran time što mu optuženi kao policijac na graničnom prelazu nije dozvolio prolaz vozilom, zatim što je on (oštećeni) bio u pripitom stanju i što se nakon podnošenja prijave ispostavi u R. uplašio da ukoliko ne svjedoči na štetu optuženog da će biti zatvoren, za koji iskaz utvrđuje da se "u pogledu odlučnih činjenica i okolnosti od značaja, upravo podudara sa prihvaćenim dokazima". Međutim, za iznijeti zaključak prvostepeni sud u pobijanoj presudi nije dao jasne i uvjerljive razloge niti je dao razloge zašto ne prihvata iskaz svjedoka oštećenog koji je dao u prethodnom postupku, u kom pravcu se navodi žalbe državnog tužioca pokazuju osnovanim.

Naime, svjedok A. U. se pred istražnim sudijom, određeno izjasnio da mu je odnosne prilike policajac koji ga je kontrolisao na graničnom prelazu, na ulazu iz Srbije u Crnu Goru, a za kojeg je kasnije u postupku utvrđeno da je riječ o optuženom, tražio 50 € da ga pusti da uđe u Crnu Goru sa neregistrovanim p.m.vozilom marke "Opel astra" reg.br.BA, kojim je upravljao iz N. P., dok je sa njim kao suvozač u vozilu bio M. B.. O ovom događaju istog dana ispričao je M. B. na putu ka R., koju činjenicu je B. kao svjedok potvrdio pred istražnim sudijom. Tom prilikom ovaj svjedok se na potpuno jasan i uvjerljiv način izjasnio da mu je A. U. nakon događaja na pomenutom graničnom prelazu istog dana na putu do R. kazao "da mu je onaj policajac koji ga je kontrolisao tražio da mu da 50 €, da bi ih pustio da uđu u Crnu Goru preko graničnog prelaza sa neregistrovanim p.m.vozilom". Po dolasku u R. oštećeni U. je otišao u UP-Ispostavu u R. gdje je prijavio događaj a nakon toga je saslušan pred istražnim sudijom u Bijelom Polju kojom prilikom se do detalja izjasnio o okolnostima od značaja za zaključak kako se kritični događaj u stvarnosti desio.

Iskaz oštećenog iz istražnog postupka prvostepeni sud cijeni kao paušalnu tvrdnju oštećenog koju je dao u toku istrage, što u ovom dijelu date razloge čini nejasnim i protivrječnim sa dokazima izvedenim na glavnom pretresu. Ovo sa razloga što je ovaj iskaz oštećenog u pogledu odlučnih činjenica u saglasju sa iskazom svjedoka B. M.koji je dao pred istražnim sudijom kada je izjavio da mu je oštećeni kazao da je policajac, za kojeg se kasnije utvrdilo da je optuženi L., zahtijevao da mu da 50 € da bi ga kao službeno lice pustilo da prođe neregistrovanim putničkim vozilom preko graničnog prelaza, kao i sa sadržinom zapisnika o prepoznavanju KU br. 62 od 01.04.2009. godine. Naime, na osnovu ovog zapisnika proizilazi da je A. U. nakon što je pred službenicima krim. policije kao i istražnim sudijom do detalja opisao lice koje ga je kontrolisalo na graničnom prelazu, na ulazu iz Srbije u Crnu Goru, u UP Ispostavi u R. između

šest lica koja su mu pokazana radi prepoznavanja, lice sa brojem 4 (optuženog) označio kao lice koje ga je kritičnom prilikom kontrolisalo, koju činjenicu i prvostepeni sud uzima za utvrđenu. Osnovom istog zapisnika pribilazi da je oštećeni optuženog označio ne samo kao lice koje je preduzelo službenu radnju kontrole isprava i vozila, već i da mu je tražilo 50 € da sa neregistrovanim vozilom uđe preko graničnog prelaza u Crnu Goru (kako je konstatovano na str. 2 stav 1 označenog zapisnika), koja činjenica je od značaja za provjeru istinitosti iskaza oštećenog kao svjedoka, datog pred istražnim sudijom, pa je stoga nerazumljiv zaključak prvostepenog suda da je navedeni zapisnik, a po ocjeni tog suda, važan dokaz za tužioca ali ne i za (taj) sud "jer sadrži samo ono što je nesporno a to da je policajac koji je preduzeo službenu radnju kontrole vozila i isprava upravo B. L.".

Nadalje, nerazumljivi su razlozi prvostepenog suda da je svjedok M. B., na glavnom pretresu od 19.05.2009.godine, "dao opširniji opis događaja, ali ne u smislu da je iskaz suštinski izmijenio, već dopunio" i s tim u vezi stav suda da iskazu ovog svjedoka sa glavnog pretresa, pokloni vjeru. Ovo kada se ima u vidu da je svjedok B. u odnosu na odlučne činjenice koje se tiču događaja na graničnom prelazu, za koji je na zapisniku pred istražnim sudijom izjavio da mu je u putu do R. U. rekao da mu je policajac prilikom kontrole tražio 50 €, da bi ih pustio da pređu preko graničnog prelaza u Crnu Goru, na glavnom pretresu (na zapisniku od 19.05.2009.godine) izjavio "U. A. mi je tek uz put ka R. rekao"ne možemo proći, traže pare, nije mi rekao ko, niti je rekao koliko novca". Objašnjenje različitosti u kazivanju koju je svjedok iznio na pretresu, "to što je on izjavu oštećenog o traženju novca shvatio kao lični komentar, a ne nešto što se desilo." koje prihvata prvostepeni sud, ukazuje upravo na neubjedljivost njegovog iskaza sa glavnog pretresa, koji iskaz je svjedok izmijenio iz razloga koji se ne mogu tačno utvrditi, ali se može pretpostaviti da optuženom pomogne u izbegavanju krivice.

Dakle, kada se ima u vidu iskaz oštećenog dat pred istražnim sudijom a koji iskaz je oštećeni dao odmah nakon događaja, dok su mu sjećanja na svaki detalj događaja svježija, i kada se isti dovede u vezu sa iskazom svjedoka B. iz prethodnog postupka, (o kojim iskazima je prethodno bilo riječi), kao i sa sadržinom zapisnika o prepoznavanju od 01.04.2009.godine, iz kojeg proizilazi da je oštećeni optuženog označio ne samo kao lice koje ga je kritične prilike kontrolisalo, odnosno kao lice koje je preduzelo radnju kontrole lica i vozila već i da mu je tražilo 50 € da bi ga pustio da sa neregistrovanim vozilom pređe granični prelaz, nejasni su razlozi prvostepenog suda da nema dokaza da je optuženi kritične prilike od oštećenog zahtijevao da primi poklon da ne izvrši službenu radnju koju je (kao službeno lice policajac granične policije na označenom graničnom prelazu) morao izvršiti u okviru svog ovlašćenja.

Imajući u vidu prednje, nerazumljivost razloga prvostepenog suda je dodatna i u dijelu obrazloženja na str.13 u petom pasusu »Sa razloga što nijedan od dokaza nije mogao biti ocijenjen kao potvrda svjedočenja oštećenog pred istražnim sudijom o zahtijevanju 50,00 €, a pogotovo što ga je i sam opozvao novim iskazom uz razumljivo objašnjenje....« a ovo tim prije što za prvostepeni sud objašnjenje oštećenog za izmijenjeni iskaz na glavnom pretresu „ima uvjerljivo objašnjenje u tvrdnji da je on (oštećeni) od policije na graničnom prelazu tražio da postupe suprotno propisima a da je optuženi bio onaj policajac koji je predstavljao osnovnu prepreku za ulazak sa neregistrovanim vozilom, što je i logično pošto je optuženi bio vođa smjene. Još više ovo objašnjenje je prihvatljivo kada se dovede u vezu sa iskazom svjedoka M. B., da se oštećeni hvalio svojim vezama i svakako zabranu ulaza shvatio kao povrdedu svoje sujete, pogotovo u stanju alkoholisanosti. Istovremeno, to što je A. U. tvrdio da je rukovođen grižom savjesti riješio da promijeni iskaz i saopšti istinu, ne može se odbaciti pogotovo što mu je jasno predočeno kakve su posledice davanja lažnog iskaza a još više ako se ima u vidu da je oštećeni, kako je to opisao, odmah po saznanju da je optuženi u pritvoru pokušao da tu posledicu svoje prijave otkloni »pisanjem« izjave kod organa uprave u N. P. 27.04.2009. godine...«kako je konstatovano na str.12 u drugom stavu obrazloženja pobijane presude.

Obzirom na osnovanost žalbe, prvostepeni sud će otkloniti propuste na koje je ukazano ovim rješenjem, izvesti sve ranije izvedene dokaze kao i druge za kojima se ukaže potreba, pri čemu će sa više kritičnosti ocijeniti iskaze svjedoka A. U. i M. B., date u postupku pred istražnim sudijom, pa će sve izvedene dokaze i s njima u vezi odbranu optuženog svestranije i pažljivije ocijeniti (čl.379 st.7 Zkp-u) radi potpunog i pravilnog utvrđenja činjeničnog stanja, nakon čega će biti u mogućnosti da donese pravilnu i na zakonu zasnovanu odluku.

Sa iznijetih razloga, a na osnovu čl. 397 Zkp-u odlučeno je kao u dispozitivu ovog rješenja.

APELACIONI SUD CRNE GORE
Podgorica, 01.06.2011. godine

Zapisničar,
SUDIJA
S. Vojvodić, s.r.
s.r.

PREDSJEDNIK VIJEĆA-

Milić Međedović,